

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1473; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2361).

Formanden: Denne Sag kan kun foretages med Tingets Samtykke, da Betænkningen ikke har foreligget tilstrækkelig lang Tid: men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket dertil som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hey): Som Udvalgets Ordfører skal jeg tillade mig at gennemgaa de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget.

Det første Ændringsforslag gaar ud paa at opfylde et Ønske, der er fremsat særlig af Bryggeriforeningen og vedrører Fragten af brugt Emballage. Ved den Ændring af Takstloven af 1896, der fandt Sted i 1903, tilføjedes der den Paragraf, der handler om dette Emne, en Bemærkning om, at Fragten af brugt Emballage altid skulde forudbetales. Det er sikkert en ganske rigtig Foranstaltning, fordi der meget ofte til Statsbanerne indleveres brugt Emballage, der er saa godt som værdiløs og slet ikke vil kunne dække Fragten, saaledes at Statsbanerne, for at være paa den rigtige Side, maa sikre sig Fragtens Forudbetaling. Men paa den anden Side er der ogsaa Virksomheder, der have saa kostbar Emballage, at de ere i høj Grad interesserede i at faa den hurtigt tilbage, og dette hindres noget ved den Bestemmelse, at Afsenderen skal forudbetale Fragten for Tilbagesendelsen, en Udgift, der ofte bliver baaren af Modtageren af det tomme Gods. Derfor har man ment at maatte imødekomme dette rimelige Ønske ved at foretage den lille Tilføjelse, at der kan dispenseres fra denne Bestemmelse, naar der af Godsets Modtager er stillet betryggende Sikkerhed for Fragtbeløbet.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa

en Udvidelse eller, om man vil, Tydeliggørelse af den Bestemmelse, der er truffen i Folketinget om Billetpriser for Afstande indtil 20 km. Man har ment, at det vilde komme forholdsvis faa Stationer til gode, idet det er ret sjældent, at en Station netop ligger i en Afstand af 20 km fra en anden. Denne Urimelighed har man villet ophæve, idet man har udvidet Bestemmelsen til eventuelt at omfatte ogsaa den nærmest følgende Station.

Ændringsforslag Nr. 3 fastslaar en Begrænsning i Benyttelsen af de Godstakstforhøjelser, som tilsigtes ved Lovforslaget. Man har i Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i det andet Ting, fra Statsbanernes Side sagt, at man agtede at benytte den Bemyndigelse, man nu fik, ved at anvende en Fragtskala, der saa blev angiven i disse Bemærkninger. Men hvis man benytter denne — og man maa jo gaa ud fra, at det er Hensigten —, vil man komme til aldeles urimelige Forhøjelser, ikke alene for forskelligt Fragtgod, særlig Vognladningsgod, men ogsaa for brugt Emballage. For dennes Vedkommende vil man naa op til en Stigning af 145 pCt., og for almindeligt Vognladningsgod naar man i en enkelt Klasse til 60 og i en anden Klasse til 50 pCt. Dette har man ment var for meget. Udvalget har altsaa stillet og Ministeren tiltraadt dette Ændringsforslag, der gaar ud paa at begrænse Anvendelsen af denne Skala, saaledes at der ikke kan opkræves mere end $\frac{1}{3}$ mere end den Fragt, der nu beregnes for de første Klasser, og ikke over Halvdelen mere, end der nu opkræves som Fragt af brugt Emballage. Men naar jeg siger dette, ønsker jeg at understrege, hvad der ogsaa er sagt i Betænkningen, at man gaar ud fra, at denne Begrænsning netop vil virke i Overensstemmelse med, hvad der er sagt i Bemærkningerne, men at der ikke ved dette Ændringsforslag er tilsigtet at give Statsbanerne en Bemyndigelse til at forhøje jævnt over det hele, altsaa fra nedent, thi saa vil Virkningen ganske vist blive en anden.

Medens jeg taler om dette Ændringsforslag, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, hvad der er sagt i Betænkningen angaaende denne Sag, nemlig at Landstingsudvalget slutter sig til, hvad der er fremkommet i Folketingsbetænkningen, at man mener, at der er adskillige Varer, som meget vanskeligt ville kunne bære denne Forhøjelse af Fragten, ja, vel endogsaa nogle, som aldeles ikke kunne taale nogen Forhøjelse. Man slutter sig ganske til,